

5-11-2005

Het Groen is nog altijd groen... Alleen is er nu nog minder bloei en dus zijn er ook minder insecten te vinden op het voorplein. Toch vind ik op een brandnetelveld enkele nieuwelingen: Eén Zevenstippelig lieveheersbeestje, één prachtige Groene stinkwants, veel goudgele Strontvliegen en om in 't pervers woordgebruik te blijven: Op tal van wilgenstammen groeit er het korstmos Vliegenstrontjesmos.

Ik zie dat de trap in het reservaat weer hersteld is en er vers houthaksel is aangevoerd... Voer voor zwammen in de toekomst dus.

Ik ga nu wel de kijkhut binnen en wordt daar meteen voor beloond door drie Waterhoenen en één Meerkoet. Plots een schicht laag over 't water... een Ijsvogel?... Of neem ik mijn wens voor werkelijkheid? Nee, 't is echt. Hij zit daar blauw te blinken aan de overzijde van de vijver. Hij verplaatst zich geregeld maar blijft toch heel de tijd mooi in zicht.

Ik kan ook niet naast de roerloze Blauwe reiger kijken en 't kijkplezier kan niet op als ik een Sperwer zie duiken naar 'k weet-niet-wat met als gevolg dat heel de meute vogels (vooral Houtduiven) verschrikt uit 't geboomte opvliegt.

Aan 't pad naar het schiereiland mag ik nog een late Atalanta noteren en aan het eind van mijn tocht hoor ik Groenling-geluiden.

Voilà, dit heb ik weer gehad en ik prijs mij gelukkig dat de ophokplicht niet voor mij geldt.

j. vanderhaeghe

Dag van de natuur : 19 november 2005

Bingo ! Dit keer zat het echt allemaal mee: schoon volk en schoon weer. Je kunt al wat werk verzetten met meer dan 40 enthousiaste deelnemers.

Naast veel vertrouwde gezichten liet een frisse MOS – meisjesploeg uit Barnum zich opmerken met efficiënt teamwerk.

Wintertalingen, aalscholvers en blauwe reigers hadden het moeilijk met de drukte rond het schiereiland. Het waterpeil stond er verrassend hoog waardoor de rietzone slechts met lieslaarzen kon bereikt en gemaaid worden.

Het sleurwerk en stapelen in de houtwal was voor wie droge voeten wilde houden. Aan de oostzijde werd het bramenstruweel onder handen genomen door ondermeer duiveltje-doet-al Raf.

Een nieuwe houtwal bij de ijsvogeloever, maaien rond de reuzenpaardestaart en knotten van 400 meter wilgen langs het wandelpad waren voor 16u afgewerkt. Dank aan iedereen voor een zeer geslaagde werkdag in het reservaat, en niet in het minst opnieuw Vera voor de gesmaakte hutspot én cake bij de koffie...

Bij het opruimen liet een houtsnip zich verrassen en klonk er net bij het vertrek, met de invallende mist, de mysterieuze roep van trekkende kraanvogels.

Piet